840/10

Den 29. marts 2010 blev i sag nr. 76.502:

xxxx xxxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxx

mod

Danica Pension
Parallelvej 17
2800 Lyngby

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der via sit tidligere arbejde har en firmapensionsordning og herudover en livsforsikring i Danica Pension, klager ved sin advokat over, at selskabet pr. 1/2 2009 har standset udbetalingerne og således afvist at anerkende, at klagerens generelle erhvervsevne fra dette tidspunkt er nedsat i dækningsberettigende grad.

Selskabet har bevilget præmiefritagelse og udbetalt midlertidige ydelser fra karensperiodens udløb den 14/12 2007 og indtil den 1/2 2009, men har efter dette tidspunkt ikke fundet, at klagerens generelle erhvervsevne har været nedsat i dækningsberettigende grad.

I henhold til firmapensionsordningen giver denne ret til præmiefritagelse og invalideydelser, såfremt erhvervsevnen grundet sygdom eller ulykke bliver nedsat med halvdelen eller mere. I henhold til livsforsikringen giver denne ret til præmiefritagelse og invalideydelser, såfremt erhvervsevnen bliver nedsat med 2/3 eller mere af den fulde erhvervsevne grundet sygdom eller ulykke. Der gælder en karenstid på 3 måneder i begge forsikringer.

Klageren, der er født i 1955, har efter afsluttet realeksamen forsøgt at gennemføre HF som selvstudium, men har opgivet efterfølgende, da hun fik job som hulkort-operatør.

Senere fik hun i samme firma ansættelse som selvlært programmør. Efter kortvarigt at have været ansat i andre IT firmaer, vendte hun tilbage til det første firma i 1988, idet dette firma ønskede, at klageren skulle udvikle et IT system, som hun havde været med til at afprøve.

Klageren oplevede et stedse stigende pres på sit arbejde, og i april 2006 gik hun ned med stress og var sygemeldt i en periode. Hun begyndte imidlertid igen på arbejdet fra januar 2007, men i april 2007 brød hun sammen igen, hvorefter hun efter det oplyste indgik en aftrædelsesaftale i august 2007 og blev opsagt i oktober 2007. Hun blev sygemeldt i september 2007 og har ikke siden været tilbage i arbejde. Hun har fulgt et behandlingsforløb hos psykolog samt haft månedlige konsultationer hos psykiater. Hun oplever følgende vanskeligheder:

- Hukommelsen er dårligere
- Har sværere ved at formulere sig end tidligere
- Har mistet sin logiske sans
- Har lav stress tærskel
- Har tankemylder
- Har urolig nattesøvn
- Bliver mere udtrættet
- Har nedsat aktivitet i hverdagen

Over for selskabet har klageren anmeldt sin sygdom den 19/10 2007. Det fremgår af anmeldelsen, at hun havde første sygedag den 14/9 2007, og at hun lider af stress, udbrændthed og depression. I lægeattest ved nedsat erhvervsevne af 29/10 2007 har hendes læge bl.a. anført, at årsagen til hendes akutte belastningsreaktion og depression skyldtes for stor arbejdsbyrde. Der havde desuden i 2006 været et lignende sygdomsbillede. Hendes læge har afslutningsvis vurderet, at fagligt arbejde aktuelt er umuligt grundet den psykiske sygdom, og at han forventede, at det ville tage måneder, før klageren igen var rask.

På baggrund af anmeldelsen bevilgede selskabet præmiefritagelse og udbetaling ved midlertidig tab af erhvervsevnen fra karensperiodens udløb den 14/12 2007 og foreløbig indtil den 1/4 2008. Perioden blev løbende vurderet og forlænget indtil 1/2 2009.

Ved skrivelse af 20/11 2008 meddelte selskabet, at dets lægekonsulent nu havde vurderet den generelle erhvervsevne og på baggrund af neuropsykologisk vurdering fundet, at hun havde normale kognitive funktioner, ligesom hendes indlæring og hukommelse ifølge erklæringerne var upåfaldende, hvorfor hun ikke længere var berettiget til ydelser. Lægekonsulenten påpegede desuden, at hun nu var under uddannelse, som hun tilsyneladende klarede godt, hvorfor det vurderedes, at hendes tilstand var forenelig med hensyntagende beskæftigelse.

Klagerens advokat har efterfølgende indsendt speciallægeerklæring af 28/4 2009 udfærdiget af speciallæge i psykiatri F.B. Det hedder bl.a. i erklæringen:

> "Pt, har siden september 07 været i psykiatrisk behandling med antidepressiv medicin og samtaleterapi, men tilstanden har været præget af en kronisk udbrændthed og med svære PTSD symptomer. Pt. har svært ved at acceptere de blivende stress-skader og har derfor startet på en ny uddannelse, hvor hendes kroniske stress-skader gør det ekstra svært at klare en uddannelse. Pt. har været god til at holde sin facade, men bag facaden er hun stadig kronisk svært depressiv med angst og koncentrationsbesvær med hurtig overloading af hendes nervesystem.
> Det vurderes, at der foreligger et klar sammenhæng mellem udviklingen af hendes udbrændthed og den urimelige arbejdsbelastning. Pt. har udviklet en kronisk stresstilstand, der besværliggør hendes kamp for at vende tilbage til en eller anden form for arbejde."

Selskabet har i reaktion herpå i skrivelse til advokaten af 12/5 2009 bl.a. anført:

> "Den vedlagte speciallægeerklæring fra psykiater F.B. har været forelagt for Danica Pensions psykiater der vurderer, at den kliniske sygdomsbeskrivelse er holdt i overordnede vendinger, hvor der anvendes vurderinger og ikke neutrale beskrivelser. Danica Pensions lægekonsulent oplyser iøvrigt, at udbrændthed ikke er en anerkendt diagnose. Desuden strider erklæringen imod de oplysninger om funktionsniveauet der foreligger fra kommunen, idet [klager] er under uddannelse, hvilket i sig selv kræver en vis mængde ressourcer.

Over for nævnet har advokaten indsendt klage den 8/7 2009 bilagt klageskema af samme dato og har nedlagt følgende påstand:

> "A.
> Ankenævnet for Forsikring pålægger indklagede at anerkende, at klagers generelle erhvervsevne er nedsat med halvdelen eller derover, hvorfor klager er berettiget til præmiefritagelse og udbetaling for tab af erhvervsevne jfr. betingelserne.

B.
Såfremt punkt A ikke kan imødekommes, bedes Ankenævnet for Forsikring pålægge indklagede at anerkende, at sagen indbringes for Arbejdsskadestyrelsen med henblik på Arbejdsskadestyrelsens vurdering af klagers erhvervsevne."

Til støtte for påstanden har advokaten bl.a. anført:

"Klager blev i april 2007 sygemeldt grundet stress og har ikke efter det tidspunkt været i varig beskæftigelse.

På baggrund heraf blev klager meddelt præmiefritagelse samt midlertidig udbetaling af erhvervsevnetab i henhold til de indgåede forsikringsbetingelser.

Denne præmiefritagelse og udbetaling af erhvervsevnetab blev løbende udbetalt indtil den 1. februar 2009, idet indklagede ved skrivelse af 20. november 2008 meddelte, at grundlaget for præmiefritagelse efter indklagedes opfattelse ikke længere forelå.

Undertegnede protesterede på vegne klager herover og anmodede om, at sagen blev indbragt for Arbejdsskadestyrelsen.

Dette afviste indklagede, idet Arbejdsskadestyrelsen efter indklagedes opfattelse ikke var relevant i forbindelse med bedømmelse af sagen.

Indklagede blev samtidig opfordret til at fremsende yderligere lægelig dokumentation.

På baggrund heraf fremsendtes speciallægeerklæring udarbejdet af speciallæge i psykiatri F.B. til indklagede.

Denne konkluderer afslutningsvis følgende:

'Patienten har udviklet en kronisk stresstilstand, der besværliggør hendes kamp for at vende tilbage til en eller anden form for arbejde'.

Ved skrivelse af 12. juni 2009 afviste indklagede, at den fremsendte speciallægeerklæring var relevant for bedømmelsen af sagen."

Over for nævnet har selskabet ved skrivelse af 22/7 2009 fastholdt sin afgørelse og har til støtte herfor bl.a. anført:

"Efter vi har modtaget oplysningerne fra … komme af den 28. oktober 2008, har vi forelagt oplysningerne for Danica Pensions lægekonsulent med speciale i psykiatri, som vurderer, at [klagers] generelle erhvervsevne ikke er nedsat til halvdelen eller mindre. Han udtaler, at [klager] har en stressreaktion, som er i bedring. I den neuropsykologiske undersøgelse fra maj 2008 foretaget af neuropsykolog H.V.M. **(bilag …),** beskrives [klager] til at have normale kognitive funktioner specielt er indlæring og hukommelse upåfaldende. Det samme gælder evnen til problemløsning. Tilstanden er således forenelig med en hensyntagende beskæftigelse (et ikke stressende arbejde). Hertil skal anføres, at [klager] er påbegyndt et revalideringsforløb via kommunen som audiologiassistent, hvilket i sig selv er et tegn på bedring.

I brevet som vi modtager fra advokat A.J.D. af den 26. maj 2009 vedlægger han en kopi af resultatet fra en speciallægeundersøgelse foretaget af speciallæge i psykiatri F.B. **(bilag …),** hvoraf der oplyses, at [klager] har udviklet en kronisk stresstilstand, der besværliggør hendes kamp for at vende tilbage til en eller anden form for arbejde. Samtidig fremgår det, at [klager] føler sig presset til at starte på audiologiassistentuddannelsen.

Erklæringen har været forelagt Danica Pensions psykiatriske lægekonsulent, som vurderer, at erklæringen fra F.B. ikke har samme høje faglige kvalitet, som den neuropsykologiske vurdering fra maj 2008 **(bilag …).** Den kliniske sygdomsbeskrivelse er således holdt i overordnede vendinger, hvor der anvendes vurderinger og ikke neutrale beskrivelser. Udbrændthed er en ikke anerkendt diagnose, og PTSD forudsætter et forudgående katastrofelignende traume. Endelig strider erklæringen mod de oplysninger om funktionsniveauet, der foreligger fra kommunen, hvoraf det fremgår, at [klager] er under uddannelse.

Vi lægger særlig vægt på resultatet af den neuropsykologiske undersøgelse, fordi det er de tilstedeværende kognitive (intellektuelle) mangler, der generelt er afgørende for funktionsevnen for depressive og stressramte. Disse mangler vurderes mest pålideligt ved en neuropsykologisk undersøgelse, som er langt mere fintmærkende end en klinisk-psykiatrisk undersøgelse.

… at når vi vurderer den forsikredes tab af erhvervsevne, så inddrager vi et skøn af, om den forsikrede er egnet til omskoling, og om en omskoling forventes at betyde, at den forsikrede kan tjene så meget, at han/hun ikke har et længerevarende tab af erhvervsevne. Når vi vurderer den forsikredes tab af erhvervsevne, tager vi ikke hensyn til situationen på arbejdsmarkedet, og om den forsikrede vil være i stand til at få et job efter omskolingen, der svarer til hans/hendes uddannelse. Hvis vi anser, at den forsikrede er egnet til omskoling, er der ikke ret til dækningen, da erhvervsevne i så fald ikke er tilstrækkeligt nedsat.

Vi mener derfor, at ud fra de modtagne oplysninger har [klager] ikke sandsynliggjort, at hendes generelle erhvervsevne er nedsat til halvdelen eller mindre, og samtidig mener vi ikke, at [klagers] generelle erhvervsevne kan betrækkes som værende nedsat, når hun kan gennemføre en uddannelse.

Vi skal desuden gøre opmærksom på vores vurdering af erhvervsevnen ikke kan sidestilles med en eventuel afgørelse fra Arbejdsskadestyrelsen af [klagers] erhvervsevnetab. Det er således ikke relevant at indbringe sagen for Arbejdsskadestyrelsen.

Dette skyldes, at erhvervsevnetab efter arbejdsskadeloven ikke kan sammenlignes med tab af erhvervsevne i henhold til forsikringsbetingelserne. Efter arbejdsskadeloven tages der udgangspunkt i den skadelidtes muligheder for at skaffe sig indtægt ved et sådant arbejde, som med rimelighed kan forlanges af skadelidte, når erhvervsevnetabet fastsættes. Det er således forskellige kriterier, der ligger til grund for arbejdsskadestyrelsens afgørelse og vores forsikringsbetingelser."

Af firmapensionsordningens forsikringsbetingelser fremgår bl.a.:

"Vi udbetaler dækningen ved tab af erhvervsevne, hvis følgende betingelser er opfyldt.

Den forsikrede har enten midlertidigt eller længerevarende mistet sin erhvervsevne på grund af sygdom eller en ulykke.

…

Når den forsikrede er egnet til omskoling

Når vi vurderer den forsikredes tab af erhvervsevne, inddrager vi et skøn af, om den forsikrede er egnet til omskoling, og om en omskoling forventes at betyde, at den forsikrede kan tjene så meget, at han/hun ikke har et længerevarende tab af erhvervsevne - ligesom det er beskrevet i forrige afsnit. Når vi vurderer den forsikredes tab af erhvervsevne, tager vi ikke hensyn til situationen på arbejdsmarkedet, og om den forsikrede vil være i stand til at få et job efter omskolingen, der svarer til hans/hendes uddannelse.

Hvis vi anser, at den forsikrede er egnet til omskoling, er der ikke ret til dækningen, da erhvervsevnen i så fald ikke er sat tilstrækkeligt ned. Undtagelsesvis kan vi efter et konkret skøn dog indgå en skriftlig aftale med den forsikrede om, at han/hun får udbetalt en nedsat dækning under omskolingen. Den nedsatte udbetaling er betinget af, at den forsikrede opfylder vilkårene i aftalen."

Af livsforsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**Definition af invaliditet**
§ 1. Ret til præmiefritagelse og/eller invalideydelse har den forsikrede, der på grund af sygdom eller ulykkestilfælde mister sin erhvervsevne uden at det skyldes forsæt, således at erhvervsevnen er nedsat til 1/2 eller derunder af den fulde erhvervsevne.
...
Præmiefritagelse og invaliderentes ikrafttræden og ophør
§ 5. Præmiefritagelse respektive udbetaling af invaliderente får virkning fra den dag, nedsættelsen af erhvervsevnen har varet uafbrudt i 3 måneder."

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen bemærker nævnet, at klageren angiveligt klarer uddannelsen godt. Henset hertil og til den neuropsykologiske erklæring samt til bestemmelsen om, at der ikke er krav på udbetaling under omskoling, kan nævnet ikke kritisere, at selskabet har afvist at fortsætte præmiefritagelsen og udbetalingen ved tab af erhvervsevne efter den 1/2 2009 som sket.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen
formand